

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Postán vagy Pécsen házhoz küldve: EGÉSZ ÉVRE 5 ft — kr. FÉL ÉVRE 2 „ 50 „ NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „ EGYES SZÁM 10 kr. Legjelenik minden szombalon. Egyes számbok kaphatók Weidinger Nándor könyvker. (Szechenyitér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA: Egy öt hasábos petit sor egy szeri megjelenésért 6 kr., 3-szorért 5 kr., 10-szerért 4 kr. fizetendő. Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő. A nyilatkozó 1 petit sora 10 kr. A hirdelési díj előre fizetendő.

Szerkesztőség: János-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, KÖSZL JÁNOS úrnál a városház épületben, valamint a vidéken minden postahivatalnál. LILL JÁNOS úrnál a budai kltvárosban, Kéziratok vissza nem adatnak.

Kiadóhivatal: János-utca 8-ik szám.

Lajos napja.

Nem is Lajos napja ez már, hanem Kossuth Lajos napja. Augusztus 25-én nem Lajosokat ünnepel a nemzet, hanem egy Lajost, Kossuth Lajost.

E név tisztelete nem bálványozás, nem egy alaknak ok nélküli kiemelése a többi fölé. De e névből tiszteli a nemzet a jövő teljes dicsőségének minden reményét.

Lehetnek a nemzetben megalkuvók a helyzetrel, lehetnek, akik jobbnak tartják a tirthetót a legjobbnál, de nincs a hon határain belül egy ember, aki lelke legmélyében ne volna meggyőződve arról, hogy a haza teljes boldogságának kivívásához az egyetlen és egyedül mód: az ország függetlensége azon a napon, amelyen Kossuth azt kívívni akarta.

És aki azt állítja, hogy a nemzet nem így gondolkozik, az nem mond igazat, vagy ha nem, annak az érdek-körnek hálójában vergődik, mely úgy lehet meggyőződésből, de inkább kényelemből a mai szomorú helyzet fűntartásán munkálkodik.

De hogy ez nem maradhat így, annak legelőkelőbb bizonyítója az a rajongó tisztelet, mely folyton fokozódó lelkesedéssel és a lelkesedésnek ezer nyilvánulásával veszi körül Kossuth Lajosnak nagy nevét és alakját.

Valóban a nemzet érzi, tudja, hogy a helyzetnek változtnia kell, még pedig a közel jövőben. Azt is tudja minden magyar, hogy e változás Kossuth Lajos Magyarországot fogja megteremteni, a teljesen önálló és független hazát, melynek egyetlen kapcsa Ausztriához a személyes unió, a közös uralkodó.

Ezeket az eszméket ünnepli a nemzet Kossuth Lajos napján. S az idén lesz 40 éve az 1849-iki eseményeknek, az idén mult 40 éve, hogy Kossuth utójára látta e hazát s az idén lép életbe a honosítási törvény is, mely Kossuth Lajost, az eddigi önkéntes száműzöttet törvényes száműzötté teszi.

Háromszoros ok arra, hogy háromszorosan érezzük a tiszteletet Kossuth iránt.

Negyven évi önkéntes száműzetés keserűségé jaldult föl nemrég a galambösz hazafi ékesen szóló ajakán s minden hangja a nemzet szívének hurjait megrezgettette. Eddig hontalan

volt törhetlen magasztos elveinél fogva, ezután hontalan lesz mert kitagadták, mert kitaszították őt a nemzetből, őt, akinek ez a nemzet ezer éves alkotmányának és teljes polgári szabadságának visszaszerzését közzönlheti.

Nem, ez lehetetlen! Csak szomorú képződmés ez, mert a nemzet ép ellenkezőleg érez. Kossuth a miénk és ez az ország is, tehát Kossuth a nemzet és a magyar nemzet a Kossuth nemzete is.

Tiltakozzék minden magyar hazafi egy olyan cselekvés ellen, mely Kossuthot hontalanná akarja tenni. A honosítási törvény 32. §-a Kossuthot hontalanná tette. Kossuthnak ünneplése legyen a tiltakozás és a tiltakozásban egyesüljön az egész nemzet.

Az ősz hazafi sajtó keblére enyhítő fr minden nyilvánulása a rokonszereknek s ezt a vigasztalást küldjük el neki szomorú magányába, a turini remete-lakba.

Üdv Kossuthnak!

Ki akar szeszes italt a jövő évben kimérni, vagy elarusítani?

(A pénzügyminiszter legújabb hirdetménye.)

A szeszes italok kimérésének és kis mértékben való elarusításának nyílt helyeken (ideértve Budapest és Pozsony zárt városoknál az adóvonalon eső területtel is) 1890. évi január hó 1-ső napjától kezdve miként teendő gyakorlatra tárgyalban, a pénzügyminiszter — a hivatalos lap közlése szerint — a következő hirdetményt bocsátotta ki:

1. Az állami italmérséki jövedékről szóló 1888. évi XXXV. törv. czikk. 51. §-a szerint mindazok, kik a most említett törvény életbe lépése előtt szeszes italok kimérésével vagy kis mértékben való elarusításával foglalkoztak, a mennyiben valafeladatokat tovább folytatni akarják, tartoznak legkésőbb 1889. évi október hó 1-ig az erre szóló engedélyért az illetékek szerint illetékes kir. pénzügyigazgatóság irásban folyamodni. A pénzügyigazgatóság határozata ellen a pénzügyminiszterhez felfolyamodásnak van helye. Folyamodók kérvényük jogerejű elintézésig valafeladatokat akadálytalanul gyakorolhatják.

2. Ugy a kimérés, mint a kis mértékben való elarusítás gyakorolhatására szükséges hatósági engedély iránti folyamodványok, melynek első íve 1 frtos, minden további íve 50 kros bélyeggel látandó el s melyhez az engedélykománya szükséges 1 frtos bélyeg is melléklendő, tartalmaznia kell:

- a) az engedélyt igénylőnek nevét, lakását és foglalkozását;
- b) a szeszes italoknak kimérésére

vagy kis mértékben való elarusítására szolgáló üzleti helyiség megnevezését utczaház és ajtószám szerint, valamint azoknak a különleges alkalmaknak a megjelölését, amely alkalmakkor folyamodó a kimérést vagy a kis mértékben való elarusítást a törvény 9-ának negyedik bekezdése értelmében az üzleti helyiségen kívül a község határában mas meghatározott helyen is gyakorolni szándékozik;

c) a kimérni, illetve elarusítani szándékoló italoknak névszerűn elősorolását (bor, sör, szesz, pálinka, likőrök stb.), valamint a pinceszéknek és más helyiségeknek a megnevezését, melyekben a kimérésre vagy kis mértékben való elarusításra szánt italkezelétek tartatnak;

d) annak a kijelentését, hogy az engedélyt a folyamodványban felsorolt italoknak kimérésére vagy kis mértékben való elarusításra kértik e;

e) hogy a kimérés vagy kis mértékben való elarusítást folyamodó maga fogja-e gyakorolni, avagy megbízott utján s névszerűn ki által kívánja gyakoroltatni;

f) hogy az engedély határozatlan, avagy bizonyos meghatározott időre kértetik-e;

g) hogy folyamodónak van-e igénye a törvény 5. és 6. §-ában biztosított elsőbbségre s mi alapon; igénylő esetben az elsőbbségi igényjogosultság hiteles bizonyítványokkal kimutatandó.

A folyamodványban egyszersmint kimutatandó az engedélyt kérőnek:

h) teljes korúsága, mi anyakönyvi kivonat vagy a községi előjáróság bizonylatának melléklételével igazolandó;

i) teljes megbízhatósága és feddhetlen cselelete, minék bizonyítására az illetékes hatóság által kiállított erkölcsi bizonyítvány csatolandó;

k) magyar allampolgarsága, vagy az, hogy az 1886 évi XXII. t. cz. 15. §-a értelmében a magyar korona oszágainak valamely községében letelepülési engedélyt nyert, mi szabályszerű alakban kiállított községi illetékesi bizonyítvánnyal, illetve a község letelepülési engedélyével bizonyítandó;

l) nem teljeskorúnaknál a gyámhatóság bejegyzése és

m) ugy a nem teljeskorúnaknál, mint a jogi személyeknél is, az alkalmazandó üzletvezetőnek megnevezése s az, hogy az üzletvezető az engedély körékre néve a törvény 5. §-ában előírt feltételeknek megfelel.

Végül: n) a folyamodványhoz a kimérés vagy kis mértékben való elarusítás eddigi gyakorlatát igazoló hiteles hatósági bizonyítvány is csatolandó s ezenkívül o) az olyan adóköteles felek által, kik városokban az italmérésre az engedélyt 1888. évi november hó elseje előtt egyszersmindkorra teljesített fizetés által egész életükre megszereztek, ez a körülmény, valamint az általuk eddig gyakorolt kimérés módzata és terjedelme a folyamodványokhoz melléklelt hiteles bizonylatokkal külön igazolandó.

megtéslje a színésznőt. Ilyenkor a gyermek betérjék a kamnába, hogy ne alkalmatlankodjék. A fiu leül egy ládára a sötét zugban s hallja, hogy odakint mint bezezi édes anyja a kutyát.

— Pucz, pucz! Fogd meg! — kiáltja a színésznő.

Az öléb pedig tut a kaminajtóhoz, mely mögött a fiu ül s utatni kezd és kaparja az ajtót, ami a szegény gyermeket végtelennl elkeseríti.

Végre eljön az idő, hogy a színésznő távozik a színházba. A pinceszt beteszi a karmantyujába s magával viszi a színházba.

A fiu otthon marad a sötétben... Kívánszorg a kaminból s letekszik a pamllagon vetett ágára és sir. A féltékenysé és gyűlölet egyszerre föltamadnak lelkében.

— Ha Tatavot megölöm, akkor a mama jobban fog szeretni engem! — gondolja magában, és így készült el lassan-lassan a lelkében a szörnyű gyilkosság terve.

Mire szeméit lehunyjia, már teljesen el van tükélve annak végrehajtására.

Egy reggelen a fiu keserűen itta meg a kávéját. A cukrot lopva a zsebébe tette. Mikor a színésznő távozott, bizelegye közeledett Tatavehoz, aki a szoba hideg levegője elől jó menedékhelyet talált egy schawiban.

— Tatave, kell a cukor? — A kutyá mozogni kezdett. — Gyere ide kedves testvérem! — A kutyá ugatva ugrott ki a meleg fekhelyből s farkosóvalva közeledett a fiuhoz. Egy lépésnyire tőle megállt s okos szeméivel bámult rá, mintha azt akarta volna megkérdezni: — Nem csalsz-e meg?

A községi előjáróság által bizonyítandó körülmények együttesen egy bizonylatba is foglalható.

Ha a folyamodó valamely községben több külön üzletben szándékozik a kimérést vagy a kis mértékben való elarusítást gyakorolni, tartozik magának minden üzleti helyiségre néve külön engedélyt ki-észközlöni; megjegyeztetvén, hogy az engedély tulajdonosa személyesen csak egy üzletet gyakorolhat s a többi üzletben az engedélyt körökre néve előírt feltételeknek megfelelő üzletvezetőt köteles tartani.

Az egy községben lakó bortermelőket saját termésű borainak kis mértékben való elarusítására szóló engedélyért közösen egy beadványban s illetve a községi előjáróság utján is folyamodhatnak és a községi előjáróság a folyamodókra vonatkozó bizonylatokat egy iratba (jegyzékbe) is foglalhatja; ez esetben azonban a folyamodvány anyui 1 forintot bélyeggel látandó el, a hány bortermelő névében beadatik s ahhoz az engedélykományok kiállítására ugyananyui 1 frtos bélyeg melléklendő.

3. Azok az adóköteles felek, kik a törvény némely határozmányainak végrehajtása iránt 1888. évi 78.188. p.-u. m. szám alatt kiadott utasítás értelmében 1889. évre némely szeszes italoknak kis mértékben való elarusítására már engedélyt nyertek, ha ebbeli üzletüket az eddigi, vagy nagyobb avagy kisebb terjedelemben 1889. évi december hó 31-én tul is folytatni kívánják, szintén az előző 1. és 2. pont értelmében kötelesek eljárni.

4. Azok, kik szeszes italoknak kimérésével vagy kis mértékben való elarusításával eddig még nem foglalkoztak, ha ilyen üzletet kívánnak nyitni, az ebbeli engedély kérelmezésére néve szintén a fönnebbi 2. pont határozmányai alá esnek, az üzletet azonban folyamodványuk végérvényes elintézéséig nem kezdtetik meg.

5. A kimérésre vagy kis mértékben való elarusításra szóló engedélyek iránt benyújtott folyamodványok az állami tit mérési jövedéknek az 1880—1892. évig községenkint leendő hasznosításának módjához képest különböző elintézetést fog nyerni. (Vége köv.)

Az önkéntesség és a joghallgatok.

Az 1889. évi XXVI. t. czikk megen-gedvén azt, hogy azon joghallgatok, kik jogi tanulmányaik előtt, vagy azok meg-szakításával egyéves önkéntesi szolgálatot teljesítettek, vagy mozgósítás folytán, katonai szolgálatra behívtattak és egy félévnl hosszabb ideig szolgálatban tartattak, ugy-szintén azon halgatok is, kik igazolják, hogy mint egyéves önkéntesek besoroztat van, szolgálati éveket tanfolyamuk befeje-zésének idejére halasztották, a mennyiben hét szabályszerű felet alatt a rendeltetleg előszabott tantárgyakat hallgatták, ezen hét félévnl alapján végbizonyítványt nyer-hetnek s tanfolyamuk bevégzettnek tekin-tendő.

Ezen törvény végrehajtásául a vállas-

— Itt van a cukor! — szolt a fiu s feléje dobta.

Tatave bekapta az édességet s eközben a fiu lecsuszott hozzá a földre, kezét a kutyá nyakára csuklottak és...

A kutyá bekapta a fiu hüvelykniját és véresre harapta...

Ekkor a gyermeket elfogta a düh!... Rávetette magát a kutyára, nyakát a jobb keze alá helyezte s addig nyomta, míg az iszonyu rugdalódás és vonítás után teljesen elcsendesült...

Tatave kibéltel paráját... A gyermek rémületen ugrott föl a földről s futott a szoba legtávolabbi sarkába. Lélekzete elállt... homlokán veríték gyű-gyűzött s olyan halvány volt mint az ágy fehér párnya.

Nem mert a kutyára nézni... Előbb ki akarta dobni az ablakon, de félt, hogy a járulékok meglátják az utcán... Le-feküdt a pamllagra s arcát kezébe rejtve, sirt...

A színésznő haza jött a próbáról s bámult, hogy csak a fiu futott eléje az ajtóig.

— Hol van kis testvéred? — kérdi a fiutól. — Ez nem felelt semmit. — Tatave, gyere ide!

A kutyá nem jött, a fiu hallgatott. — Beszélj hát, te kölyök! — kiállott dühösen a színésznő. — Talán kieresztetted az ajtót? — Nem!

— Hat hol van? — Megöltem, mama, mert jobban szeretted őt, mint engem!

A színésznő felsikoltott, s aztán meg-ragadta a fiu tükét s belökte a kamnába.

és közoktatásügyi miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki:

1. §. Azon joghallgatok, kik a szóban forgó törvény alapján tanpályájuknak 7 félév alatt való elvégzésére jogosultak, kötelesek tanulmányaikat olykép beosztani, hogy ezen idő alatt az 1883. évi 23.291. sz. a kelt rendelettel kiadott tanulmányi és vizsgálati rend 29. és 30. §-ában említett főkollégiumot legalább az ott kitett óraszámban hallgassák.

2. §. A hallgatók 7 félév összes óraszámának legalább is 150 órák kell kiten-nie olykép, hogy az utolsó 3 félévre összesen legalább 66 óra essék.

3. §. Az első négy félévre vonatkozólag fennálló szabályok továbbra is, változatlanul fennmaradnak, tehát az alapsz-gálatokhoz való becsatlatáshoz 2, illetve 4 beszámítható, legalább 20 óras félév hall-gatása kívánthat meg s az alapszolgáltatás sikeres letételéig eltöltött tanidő ez-entul is 2, illetőleg 4 félév gyanánt számlán-dó be.

4. §. A jogakadémiákra néve a kö-vetkező tanulmányi rendet állapítom meg: I. évfolyam.

1. félév. Bevezetés a jog-és állam-tudományokba heti 2 óra, római jog heti 8 óra, magyar alkotmány és jogtörténelem heti 7 óra.

2. félév. Római jog heti 8 óra, euró-pai jogtörténet heti 5 óra.

II. évfolyam.

3. félév. Jogbölcsészet heti 6 óra, nemzetgazdaságtan heti 5 óra, magyar ma-gánjog heti 5 óra.

4. félév. Magyar magánjog heti 5 óra, magyar közjog heti 6 óra, pénzügytan heti 4 óra, nemzetközi jog heti 3 óra.

III., vagyis tudományi évfolyam.

5. félév. Büntető jog heti 4 óra, Pe-res és perenkívüli eljárás (beleértve a te-lekkönyvi eljárást) heti 5 óra, kereske-delmi és váltó jog heti 6 óra, osztrák ma-gánjog heti 5 óra.

6. félév. Büntető jogheti 5 óra, Pe-res és perenkívüli eljárás heti 5 óra, ma-gyar állam statisztikája, tekintettel Aus-triára heti 5 óra.

IV., vagyis államtudományi évfolyam.

7. félév. Alkotmányi és kormányzati politika heti 5 óra, magyar közigazgatási jog heti 5 óra, egyházjog heti 7 óra, ma-gyar pénzügyi jog heti 5 óra.

A 8. félévben, mely csakas azokra néve kötelező kik egyéves önkéntesi szol-gálatot nem teljesítettek, főkép a tételes jogi tárgyakból tartandó speciál-kollégium-ok tartandók. Ezen félévnek tárgyai évenként állapítandók meg a jogakadémia tanári kara által és a nyári félév tanrend-jével együttesen hozzáj jövähagyás cél-jából szintén mindenkor feljelentendő. Az eddig érvényben volt s a jelen módosítá-sokon kivüli zentul is érvényben tartandó szabályzatban előszabott történelmi és böl-csészeti kollégiumok a halgatok által le-hetőleg az első két évfolyam lezekerend-jébe veendők fel.

A szegény gyermek feje beletűdött a láda szélébe, úgy hogy eszméletlenül terült el a földön. Csak egy óra mulva tért magához. Hallotta, hogy az anyja odaklun hangosan sir.

— Szegény Tatave-om, kedves kis Tatave-om, kiáltozta a színésznő.

A fiu kívánszorgott a sötét kaminból, anyja előtt letérdelt s kezeit összetéve es-dekelt:

— Mama, adj el engem a kémény-seprőnek, ne sírj s vásárolj magadnak pénzért egy másik kis Tataveot! Akkor nem látz engem többé soha, soha.

A párisi „Hotel Dieu” kórházban né-hány nap előtt igen különös körülmények között hajtották végre egy ép oly veszé-lyes mint nehéz műtetet.

Egy nő a ki a kórházban fektüdt, már hosszabb idő óta szenvedett borzasztó betegségen s az orvosok arra megállapo-dásra jutottak, hogy a beteget csak belső operációval lehet megmenteni.

A „Hotel Dieu” egy segédorvosa, a ki sokat foglalkozik idegbajokkal, hosszas kísérletezés után arra a fölfedezésre jutott, hogy a hipnotizmus a sebészeten is nagy és fontos szolgálatokat teljesíthet.

Ez a segédorvos több kérdést intézve a beteg nőhöz, megtudta, hogy a nő gyak-ran alszik el hosszabb időre és hogy egy-

T Á R C Z A.

Kossuth Lajos nevenapjára.

1889. aug. 25.

Be más világ van itt, mint egykoron. Be másá lettél, véráztatta hon. Más hit, más jellem, más czél, más jövő, Gyarló vagy, melyen giz-gaz, dudva nő.

Ki érted küzdött száz vihar között. Ó, a vezér, bujdoskó száműzött, S kik segítettek ázni sírodat, Itt élnek védő szárnyaid alatt.

Száműzted azt, ki leglgyebb rád. Rávettek, hogy tetszéd megtagadád, Ellenégednek tévra nyitaz kaput, És idegenben bujdoskó Kossuth.

Ah így volt mindig s máskép sohse lesz, A megváltóknak örök sorsa ez: Ki eszmékrét küzd, milliókért hevül, Bujdonnia kell árván, egyedül.

Oda nézek, hol a keresztfa áll. A hősök vádjate: martir-házate: Hol szenté lesz az Eszme nimbusa: A koronázó domb, a Golgotha!

Inczeádi László.

Vetélytársak.

— Hugues le Roux után. —

A szálló emeleti szobájában ketten voltak bezárva... Natave, a fehér selyem-szőrű ölebecské és egy 8 éves beteges képű fiu, aki az ablakhoz kúszott föl s forró homlokát a hideg üvegre nyomva bámult ki az utcára.

Az öléb ezalatt az ágy vánkosan go-lyóbbiasz kukorondva szuszogott... Aludt jóitűen... A két lakótárs sohasem ját-szott egymással. Utálták, gyűlölték egymást. A színésznő délután 5 órakor jött haza

Azon sorrend, melyben az évfolyamok ezen tanrendben következnek, ezáltal a két utóbbi évfolyam tekintetében is megtartandó, vagyis a jogtudományi tanulmányok a tanulmányi pályá 4. évében való hallgatása ezáltal nem lehetséges. Ezen új tanrend a jogakadémiákon az 1890—1. tanévvel léptetendő életbe.

5. §. Az n. joghallgatók, kik a fentebbi pontokban említett követelmények szerint 7 szakbázisról felvételt hallgattak és a kari dekán előtt katonakönyvükkel igazolják, hogy tanulmányaik megkezdése előtt, vagy azoknak megszakításával egyetemes önkéntesi szolgálatot teljesítettek vagy azt ezáltal teljesíteni tartoznak, végbizonnyítványuk kinyerésére jogosultak s így akadálytalanul bocsátandók ugy az államvizsgálatokhoz, mint szigorlatokhoz. Ehhez képest a tanulmányi és vizsgái rend, illetőleg a szigorlati szabályzat idevonatkozó szakaszait megfelelően módosulnak.

1. §. Azon joghallgatók azonban, kik az eddigi törvények értelmében egyetemes önkéntesi szolgálatuk alatt egyáltalán joghallgatók is voltak, önként érthetőleg a szóban forgó törvény és jelen szabályzat által megadott kedvezményre igényt nem tarthatnak.

Átmeneti intézkedések.

7. §. Minthogy az 1889. VI. t.c-zikk rendelkezéseiből képest ezáltal az egyetemes önkéntesek egyáltalán felsőbb iskolai hallgatók nem lehetnek, az 1883. tanulmányi és vizsg. szabályzat 7. §. megadott kivételes határidőt még csak is azon volt egyetemes önkéntesek vehetik igénybe, kik tényleges katonai szolgálatukat 1888—9-ben töltötték ki.

8. §. Azon egyetemes önkéntesi szolgálatra kötelezett joghallgatóknak, kik jogi tanulmányuk egy részét már elvégezték, a jogakadémiákon ezen szabályrendelettel megállapított tanrendhez többé nem alkalmazhatók, hanem az egyetemen igazolt akadály miatt hátralevő tanéveik alatt egyik másik főkollegiumot hallgatni képesek nem lennének, megokolt folyamodványukra hajlandó vagyok esetenként megengedni azt, a mennyiben ezen főtárgyból sikeres kollokviumot tesznek, hogy a 7. felvételével végbizonnyítványt nyerhessenek.

Életbiztosítás.

Örömmel konstatahatjuk, hogy hazánkban az életbiztosítás ügyintézménye folyton nagyobb tért hódít a közönségnek, mely tény rendkívüli horderővel bír úgy közgazdasági, mint erkölcsi tekintetben. Mindig halljuk a panaszt, hogy a mi magyar néptünkkel a takarékosági hajlam nincs oly nagy mérvben jelen, mint Nyugat-Európa népeinél. Amde úgy látszik, hogy újabb időben ama szemrehányásra az alap mind inkább megszűnik. Az 1887. évben az osztrák-magyar monarchiában 111 millió forintnyi összeg erejéig kötötték életbiztosítások. E tekintélyes szám legjobban mutatja, hogy már nálunk is igen sokan vannak, akik erkölcsi kötelességüknek tekintik családjukról gondoskodni s pontosan félre teszik jövedelmüknek megtakarítható részét. Nagy fontosságot tulajdonítunk annak, hogy a közönség nemcsak a takarékpénztárakhoz fordul, hanem az életbiztosítás útján is gyakorolja a takarékosagot. A takarékpénztárból a pénz a betevő bármikor kivetheti s fordíthatja természetesen céljára; az életbiztosításnál azonban a takarékoság már bizonyos állandósággal és egy előre kitűzött cél érdekében történik. Aki életbiztosítást köt rendszeresen éveken át pontosan félre teszi a megtakarított összeget s ez mutatja, hogy az illetőben a takarékosági hajlam mely gyökeret vert s nem pillanatnyi eltökélésről, hanem komoly elhatározásnak állhatatos megvalósításáról van szó.

szert elaludt, mert néhány percig égő lámpára nézett.

Az orvos megjegyezte ezt magának s mikor együtt volt a consilium, azt indítványozta kollegáinak, hogy hypnotizálják a betegét. Az orvosok belegeyeztek és a pácienst csakhamar delejes álomban volt. A segédorvos ekkor megparancsolta az alvónak, hogy keljen fel s menjen el a sebésterembe.

Mikor ezt megtette, megbagytta neki, hogy fektídjék le a műtéthez szükséges ág a. Erre az operáció megkezdődhetett. Dr. Filleaux sebést, a kit nyugtalanított az a gondolat, hogy a beteg talán nem alszik elég mélyen, beleszúrta a nő karjába. A pácienst izmai megrándultak a miből azt lehetett volna következtetni, hogy fájdalmi vannak, de a mellett egyre mosolygott és álomban a hypnotizáló segédorvossal csevegett.

Mikor az operáció be volt fejezve, a betegét ágába visszavitték. A hypnotizáló fölkeeltette és a következő érdekes párbeszéd folyt le:

— Gyermekem, — szól az orvosok egyike — elhatároztuk, hogy ma nem operáljuk önt. Már késő az idő.

— Ezt annyival is inkább sajnálom — felelt a pácienst — mert családom két nap múlva meglátogat majd és én azt reméltém, hogy akkor minden véget ért.

— De hátba azt mondanám önök, — szól a másik orvos, hogy a műtét már végre van hajtva.

— Akkor azt felelném, — válaszolt a beteg hevesen — hogy ön hazudik! — aztán elpirulva hirtelen hozzátette: Bocsánat, azt akartam mondani, hogy ön félrevezet.

— Nos hát gyermekem — mondotta dr. Filleaux — mi nem vezetjük önt félre,

A mennyire örvedetes, hogy néptünkkel a takarékosági iránti érzék mindinkább kifejlődik, ép oly ószintén kell azonban bevallanunk, hogy még messze állunk takarékosági dolgában a nyugat-európai népektől. Franciaországban — melynek lakossága körülbelül annyi mint monarchiánk — például 1887-ben épen kétszer annyi életbiztosítás kötötték, mint monarchiánkban. Fél uton vagyunk tehát még, de néptünknek józan gondolkodása biztos reményt nyújt arra nézve, hogy a takarékoság terén is csakhamar a kultur-nemzetek sorába történik előre. Talán már most is nagyobb eredményt tudnánk felmutatni, ha nem csak a nép, hanem az illető tényezők is jobban működésnek közre a takarékosági ápolásában.

Jelen sorainkban az életbiztosításról szólván, szükségesnek tartjuk példánul, hogy eme a takarékoság fejlesztésében egyik legelőbb emeltyt képező intézmény a közönséggel alaposan és világosan legyen megismertetve.

Hányan vannak, a kik nem köntek életbiztosítást, mert tájékozatlanok az ügy iránt? Sőt olyanok is vannak, a kik ellenségei az életbiztosításnak, mert avatlan és illetéktelen egyének magyarazatai után indulva az életbiztosításról téves fogalommal bírnak. Csak időközbeültek tehát minden olyan törekvést, a mely a közönség felvilágosítását célozza az életbiztosításra illetőleg.

Hazánk első biztosító-intézete, az „Első magyar általános biztosító-társaság” dícsőretre méltó buzgóságot fejt ki e tekintetben.

Már több év óta megbízható és szakképzett tisztviselőket küld ki, a kiknek kötelességük a közönséget az életbiztosítás céljáról és hasznosságáról felvilágosítani s egyuttal a már biztosított feleket, esetleges kérdéskérdéseikre, a választ szak szerűleg megadni. Nem a ráerőltetés, nem a minden aron való biztosítás célja ezen eljárásnak, hanem az egyszerű tájékoztatás szakszavattal egyének részéről. A közönség bizalommal fordulhat ezen tisztviselőkhöz, kikről mint egy hatalmas és legjobb hírnévnek örvendő társaság kiküldöttétől csak előzékeny és helyes utbaigazítást nyerhet. Hogy az „Első magyar általános biztosító-társaság” intézkedése ezelszeri és idővös, a legjobban tanúsítja aron körülmény, hogy a közönség érdeklődése az életbiztosítási intézmény iránt folyton fokozódik, a mit a fentebb idézett szám is igazol.

Az aratási munkálatok rövid időn országzerte bevégződnek. Sajnos, hogy több vidéken a gazdáközönségnek az ideit természethez kötött reménye nem teljesült. Mindazonáltal hiszük, hogy a legtöbbnek mégis módjában lesz kisebb nagyobb megtakarított összeget félretenni s csak a legmelegebben ajánlhatjuk közönségünknek az életbiztosítás igénybe vételét. Csakely befizetett összegért halálesetben a biztosító-társaság tőkét fizet, mely a hátramaradottakat megmenti a gondtól. Alkalmat nyújt, hogy gyermekeinknek kihazasítási összeget gyűjthesünk s öreg napjainkra biztos életjáradékban részesüljünk. Szóval a legkülönbözőbb kívánalmakat elégti ki az életbiztosítás.

Az „Első magyar általános biztosító-társaság” tisztviselői ez évben is befogják az országot utáni s bizonyára ez alkalommal is mindenütt a közönség bizalmával fognak találkozni. Egy oly társaság képviselőitelen jelennek meg, mely több mint 30 évi működése által feyeesen bebizonyította, hogy a közönség érdekét mindig szem előtt tartja s óriási tartalékaival teljes biztosítékokat nyújt arra nézve, hogy az elvállalt kötelességnek minden időben megtud felelni.

mert delejes álomban valóban megeporáltak.

Nem volt nehéz a beteget arról meggyőzni. A nő elbámult, de bámulatába a legnagyobb öröm vegyült.

Ma már igen jól érzi magát és nem sokára teljesen felgyógyulva el fogja hagyni e kórházat.

Két hírlapíró fölkereste dr. Mernet és dr. Dumontpaillier orvosokat a kik a műtétnél szintén jelen voltak. Dumontpaillier a következő fölvilágosítást adta nekik:

— Igen sok ember van, aki hypnotizálható és a kin delejes álomban műtét hajtható végre. Máróm félre fázisa van a hypnotizmusnak: a somnambulizmus, a katalépszia és a lethargia állapota. A három fázis közül orvosi célokra csupán a lethargia és a somnambulizmus használható föl. A lethargiába ejtett pácienst sem érez, ugy hogy a legborzasztóbb műtétek hajtathatók végre rajta. Somnambulikus állapotban a beteg csak azt látja, hallja, érzi, a mit parancsolnak neki, olyannyira, hogy nemcsak azt lehet meghagyni neki, hogy ne emlékezzék az operációra, de meg azt is, hogy a műtét megtörténtét a leghatározottabban tagadja. A hypnotizmus olyan tény, melynek létezéséről ma már vitázni nem lehet.

Igen érdekes kísérleteket végzett a napokban Grenobleban dr. Onofroff. Ő a somnambulizmus segítségével fölfedezte a helyet, a hová egy nyomdász lopott ölbombotkat rejtett el.

Ugyaníly módon fölfedezte föl nemrég egy kilyósságnak a tettesét is, amennyiben a médiummal elárultatta az általa elkövetett bűntettnek minden részletét.

Levél a szerkesztőhöz.

T. Szerkesztő ur!

A Szegeden megtársott országos dalártnep alkalmával a jury ítétele a versenyző dalköröket ki nem elégitette. Jóllehet a jury eljárása tisztán számokon alapul, minthogy az előadott dalok intenzív, rytmus, színezés, felhőzás és előadás minősége szerint osztályoztattak és e tekintetben elért siker számmal jelöltetett és e számok összegzése eredményezte az általános minősítést. Az egész választási számolási művelettel, melyhez annyiban is hasonlít, hogy sok diák kifogásolja. E sorok írója a dalártnepben azon kitüntetett tisztetben részesült, hogy a jury tagjává választották és e minőségben a fentjelzett összezési számolási művelettel való elégedetlenség ellene is irányul. Legyen szabad igazolásomra becses lapjában felszólalom.

A jury előértekelten valamennyi a dalszövegyek rendelkezésére levő díj, szám szerint 12, két csoportba lett osztva olyképen, hogy az értékebb hat díj előtérve versenydíj díjazására szolgál, a másik hat kevésbé értékes díj pedig a szabadon választott versenydalokra nézve, hogy a verseny bírói bizottságba két tagját: Langer Viktort és Hoffer Károlyt bevalasztották; egyik szakbizottság előnöki pedig Jilly Alajost választották be, szintén a mi dalárdánk tagját. Az összhangversenyre, minthogy Hubay Jenő durcászkodott s a karvezetésről le akart mondani, újra csak dalárdánkat érte a figyelem, amennyiben Langer Viktort szemelték ki karnagynak. Most pedig áttérünk a jury ítéletére, mely hétfőn reggel a díszgyűlésen hirdettetett ki. A jury ítélete így szól: „míg a díjak első és második csoportra lettek felosztva, emél fogva a „következetesség” elvét követve, mind a két estón a legtöbb egységet nyert dalárda a második csoportban az első díjat és így tovább. Ezek alapján a jury ítéletét így hozta meg: I. csoport. 1. Kolosvári, 2. Eger, 3. Miskolczi, 4. Brassó, 5. Szentes, 6. Bátaszéki. — II. csoport. 1. Szatmár-Némethi, 2. Buda, 3. Kolosvári polg. dalárda, 4. H. M. Vársárhely, 5. Nagy-Kikinda, 6. Békés.

Társas kiadulás: Eszék a. Ma egy éve a pécsi általános kiállítás alkalmával a szomszédos eszéki szlavon-tesvérek látogatásukkal tisztelet meg bennünket, mintegy 150-en rándultak Pécsre, a kiállítás és a város megtekintésére. Most csak a magyar néppel veszteltetett udvariasságnak ad kifejezést városunk polgársága, midőn a látogatást viszozza. Ezen udvariassági tény kérésztülvételnek ügyét a pécsi hírlapírók vetők kezükbe. Szeptember hó 8-án vasárnap nagy társas kirándulást rendeznek Eszékre s városunk nagyközönségét kivül, a kereskedelmi s iparkamarát, valamint a baranyamegyei gazdasági egyesületet is föl-szólítják csatlakozásra. A kirándulók társaságában nemcsak férfiak, hanem hölgyek is részt vehetnek, sőt igen kívánatos lenne, hogy hölgyeink mentől nagyobb számmal venniék részt a kirándulásban: az eszéki hölgyek is szép számmal voltak képviselve az eszékiek mult évi kirándulásán. A társaságot külön vonat fogja szállítani Eszékre, mely csupa II. osztályú kocsiából áll s Eszékig csak három helyen áll meg: Villány, Baranyavár Monostoron és Dárdán, hogy az ott csatlakozókat is fölvegye. Kitálatása van helyezve, hogy a „Pécsi dalárda” is a kirándulókkal tart s Eszéken hangversenyez. A kirándulás programja egyelőre következőleg állapítottat meg: gyűlékezés reggel 6 órakor a pályaháznál, hol a jelvények (kék és sárga szalag a város színei) a vasúti és kiállítási jegyek osztanak ki. Indulás. Villányon villás reggeli. Az Eszékre való megérkezésről fogadtatás az eszéki pályaudvaron. Innét levonulás a kiállítási terület felvontán. A kiállítási terület bejáratánál üdvözlő. A kiállítás megtekintése. Délután 1 órakor társas ebéd a kiállítás területén. Ebéd után a város és a vár megtekintése. Este hangverseny. Hangverseny után tánc. Visszatérés éjfélt után. A rendezőség föl fogja korni a kiránduló társaság vezetésére Kardos Kálmán főispánt és Aidinger János kir. tanácsos polgármestert. A résztvételi díj személyenkint 10 ft, melybe az oda s vissza utazás, az étkezés és kiállítási valamint a hangverseny szóló jegy ára befoglalattik. Akik ezen társas kirándulásban részt óhajtanak venni, jelentkezhetnek mátol legkésőbb szeptember hó 2-ikáig Haksch Lajos, Lenkei Lajos és Váradyi Ferencz lapszerkesztőknek, vagy Engel Lajos és Domján Izidor könyvkereskedésében a 10 ft előleges lefizetése mellett, mely összegről elismervényt kapnak.

— A pécsi keresk és iparkamarának aug 22-iki közgyűléséből. Az eszéki kiállítás végr. bizottsága és az ottani keresk és iparkamara meghívása folytán elhatározta a kamara, hogy az eszéki kiállítás a jövő hó elején egy később meghatározandó és közzéteendő napon testületileg látogattja meg. A pécsi kiállítás tiszta jövedelméből alapított iparkolai ösztöndíjat, tekintve, hogy az alapító levél még nem érkezett vissza a minisztériumtól s hogy az állami középiskolákba leendő felvételnek egyik feltételül az is van kikötve, hogy az illető tanuló az illető iparszakban előzőleg gyakorlatilag foglalkozott legyen — csak a jövő évben fogja valamely pécsi vagy baranyamegyei ifjúnak adományozni. A kereskedelemügyi min. ir. miniszternek a keresk és iparkamarák módosítása, a hazai ipari és gyári termelés fokozása, biztosítása és a külkereskedelem emelése tárgyában a kamarához intézett leiratát, melyben az az említett kérdések beható tárgyalására, konkrét javaslatok tételtek s illetve az ezen ügyekben f. évi okt. 5-én

Különlélek.

— Lajos napja Pécselt. A magyar történelem legnagyobb élő alakjának, a magyar szabadság és joggyenyelőség megváltójának névnapját az idén Pecs város polgárai is meg fogják ünnepegni. Eddig csak szűkebb körben, vagy egyleti helyiségekben ültek össze polgáraink Lajos napra; az idén azonban nyilvános jellegű és nagyszabású lesz az ünneplés. Holnap, azaz vasárnap, Lajos napján este a Scholtz-féle sörház nagytérében társas vacsora rendezetik, melyen a város jobb módú polgárai a lehető legnagyobb számban vesznek részt. Az első pohár-köszöntőt Simonffy János ügyvéd, országgyűlési képviselő fogja mondani Kossuth Lajosra. Az estélyre meg mindig jelentkezhetni akár lapunk szerkesztőségében, akár Papp József vagy Graumann János városi bizottsági tagoknál. Egy teríték 1 ft 50 kr.

— A pécsi dalárda Szegeden. Dalárdánk, mint az ország „első dalárdája” noha nem versenyzett, amennyiben mitta-dalárda lévén, a versenyen felül áll; mégis nagy kitüntetésekben, nagy ovációkban részesült. Igaz, hogy fogadtatás nélkül vonultak be a „piros paprika és a tarhonya” birodalmába, a híres Szegedre, de hát ez csak a „szögédi ründözőség” tapintatosságára vet árnyékot. A jó magyarrak ugyan azt mondják, hogy vártak dalárdánkat a jeltelt időben; de mert dalárdánk utközben valahol egy

fél napot kért, hát a „szögédiekk” nem tartották „ördömös”-nek másodszor is kifáradni a vonathoz, így történt aztán, hogy csak egy csöndesen vonult be a pécsi dalárda Szegedbe. Az ismerkedési estélyen már vígában ment. Itt zajosán éltek a pécsi dalárdát, mint a dalárdák „Eifel-tornyát”. Sorshuzás útján énekeltek a dalárdák az ismerkedési estélyen, hogy ne legyen a prehenzió. Es hát amolyan Farkas féle temesvári lutri-huzás módjára elsőnek a — pécsi dalárdát huzták ki. Cselhez kellett folyamodni, nem bíztak a sorban; ugy illett, ugy akarták, hogy a pécsi dalárda énekeljen először. Dalárdánk bordalt énekelte, melyben Hoffer gyönyörűen csengő tenorja megette a hatást. Színni nem akáro tapsvihar és éljenzés követte a sikerült dalt. Ez után a többi dalárdák énekeltek abban a sorrendben, a mint a sorshuzás útján következtek. A pécsi dalárdának még egy dalt kellett énekelni. Annyszor és oly harsányan hangoztatták: „Halljuk a pécsi dalárdát,” hogy engedve a közölnajnak, még egyszer kellett énekelniük. Mondanunk sem kell, hogy ismét nagy tetszés nyílvánult. Kiváló megiszteltetés kétségkivül az is dalárdánkra nézve, hogy a verseny bírói bizottságba két tagját: Langer Viktort és Hoffer Károlyt bevalasztották; egyik szakbizottság előnöki pedig Jilly Alajost választották be, szintén a mi dalárdánk tagját. Az összhangversenyre, minthogy Hubay Jenő durcászkodott s a karvezetésről le akart mondani, újra csak dalárdánkat érte a figyelem, amennyiben Langer Viktort szemelték ki karnagynak. Most pedig áttérünk a jury ítéletére, mely hétfőn reggel a díszgyűlésen hirdettetett ki. A jury ítélete így szól: „míg a díjak első és második csoportra lettek felosztva, emél fogva a „következetesség” elvét követve, mind a két estón a legtöbb egységet nyert dalárda a második csoportban az első díjat és így tovább. Ezek alapján a jury ítéletét így hozta meg: I. csoport. 1. Kolosvári, 2. Eger, 3. Miskolczi, 4. Brassó, 5. Szentes, 6. Bátaszéki. — II. csoport. 1. Szatmár-Némethi, 2. Buda, 3. Kolosvári polg. dalárda, 4. H. M. Vársárhely, 5. Nagy-Kikinda, 6. Békés.

a keresk. m. kir. minisztériumban tartandó értekezletre a kamara álláspontját, véleményét és javaslatát tolmacsoló megbízottak kiküldésére hívja fel — öszinte örömmel. Baross miniszternek a keresk. és ipari érdekek terén is sikert biztosító működésének előfelül fogadtatja a kamara s kiünodotta, hogy a leiratban foglalt minden egyes kérdéponot külön e czélból összehívandó teljes lélesekben fogja tárgyalni. A minisztériumban tartandó értekezletre leendő kiküldötteteket a kamara az említett kérdésekre vonatkozó tárgyalásainak befejeztével fogja megválasztani. Ugyancsak a kereskedelemügyi m. kir. minisztériumban a hazai kiviteli borkereskedelem emelése érdekében szept. 30-án tartandó értekezletre a kamara szakértő megbízottja Lütke József pécsi borkereskedőt és pezsgő gyároszt küldte ki. — Oszró és K.-Csány községek folyamodását, mely szerint nekik iskolaépítés czéljára jövedelemforrásul 4 országos vásár engedélyeztesék — határozottan elvetendők véleményezte a kamara. — A keresk. m. kir. minisztérium tekiatve, hogy az örökös jogról szóló törvényjavaslat az örökös viszonyból származó kézpénzkövetéletek után a törvényes kamatból 5%-ban alapítja meg, a törvényes és késedelmi kamatnak általános leszállítására vonatkozólag véleményezésre hívja fel a kamarát. A kamara a kérdés beható tárgyalása után a törvényes kamatból általános leszállítását nem javasolja, mert a törvényes kamatból magassága — a mint azt a különféle kamatszabályozó és uszortörvények is tanúsították — alig van számbavehető befolyással a mindennapi tökeforgalomra s illetve a rendes kamatból alakulására. A kamatból általános leszállításából remélt tökeelőbbülés nálunk, hol a töke használhatósága az ipari, mezőgazdasági és forgalmi terén mind élelnekben nyitakodó haladási törekvésünk folytán még elég nagy — nem tóg beallni, de az nem is kívánatos, mert akadályozólag hatna új vagyoniok képződésére, vagyis a takarékosági ingert nagyban csökkentné. Az alacsony kamatból csak ott állhat meg határozottan kihatások nélkül, hol az magas kulturális és gazdasági fejlettség fókna folyománya. Az egy elemi nemzetgazd. törvény, hogy a közzgazd viszonyokhoz alkalmazott törvényes kamatból az országos átlagos (tisztá) kamatból magasabb legyen (közszaki díj) Angliában, hol a kormány 3, egyezkedő pedig biztosított mellett 4% mellett kapnak pénzt, az 5%-os törvényes kamatból igen ezelszeri; nálunk azonban, hol egyekes átlag 6% mellett kapnak kölcsönt s a kormány is nemely kölcsöneit után 5%-ual is nagyobb kamatot fizet, a törv. kamatból pl. talán 5%-ra való leszállítása kiszámolatlan hátrányokat okozna. A kamarai kerület pénzürgalmi viszonyainak ismertetése s a kereskedelem hitel természetének és szervezetenek tüzetes kifejtése után a közgyűlés azon véleményben állapott meg, hogy a számla- és könyvkivonati s egyáltalán a kereskedelmi ügyletekből kifolyó követeléseket minden esetre továbbra is 6%-ban tartassék fenn a törvényes (helyesebben bírói vagy törvényszéki) kamatból s illetve hagyassanak meg továbbra is érvényben a kamatból 6% ban megállapított 1868. évi XXXI. t. cz. 2. §. az 1875. évi XXXVII. t. cz. 28. §. és az 1876. évi XXVII. t. cz. 50. és 51. §§-ai, a készpénzben követelhető örökös, kötelezések és hagyomány, valamint általában az örökös viszonyból származó kézpénzkövetéletek után azonban, tekintete véve az itt kétség kívül fenforgó számos méltányossági okot, a kamatból külön 5%-ban volna az örökös jogról szóló törvényben megállapított. Hogy a fentemlített törvénykezkek által felsorolt esetekben megállapított 6% kamat fenartassék, az a kamara meg az az is indokolja, hogy számos külföldi törvény a keresk. ügyletekből kifolyó követelések után a kamatból magasabbra állapította meg mint az általános törvényes kamatból (Justinian törvények a porosz állg. Landsrecht, az 1803. évi osztrák uszorapatent, 1808. évi szeptember 2-iki és 1850 ik decz. 9-ki francia törvény, az 1867-ki nov. németörv. törv. stb.) — Az aradi kerek és iparkamarának az iparos-szegedek betegesegyezési ügyének törvényhozás útján leendő rendezése tárgyában a minisztériumhoz intézett felterjesztést a pécsi kamara is magáévá tévén, hasonszerűen felirattal fogja az aradi kamara felterjesztését támogatni. — A pécsi m. kir. posta- és táviradigazgatóság atiratát, melyben a kamara által a pécsi postai szolgálatban létesített két reformkötet megígéri — örvedetes tudomásul vették. — Kemény Samu kamarai kiltagnak a kaposvári posta- és táviradigazgatóságnál tapasztalható visszasságok megszüntetése érdekében a kamarához intézett beadványa a pécsi m. kir. posta- és táviradigazgatósággal közöltetett fog. — A szegedi parttettel alapszabályai némely szakaszainak helyesbítése mellett jóváhagyandóknak véleményeztettek.

— Hymen Hegyri László polgártársunk leányát: Emilia kisasszonyt a napokban jegyezte el Res Lajos visontai vendég.

— Götterhalle Harkányon Öfölsége, a király születése napján, vasárnap, Harkányban a szokásos esti park-zemés, Götterhalle-va kezdtek. Nagy termézetes, hogy a fürdővendégek megbotránkoztak a császár-hymuson s az egyik közeli pusztá hazafias bérője, ki szintén jelen volt, letiltotta a czigányokat, sőt fölragasztást is kért, hogy ki rendelte el a gyűlöletes emlékü melódia hangoztatását. Heller, a fürdő orvos erre

azt mondotta, hogy „A császár születése napja van, azért rendelt el a fűrőd vezetője a császár-hymnust” nyitányul. S tovább folytatva handabandázását, azt is mondta állítólag, hogy: „A fűrőd-vezető azaz huzat, a mit akar s akinek nem tessék, ne hallgassa, álljon odább!” Nos hát, ha az igaz, a miben különbözött egy csepp okunk sincs kétkedni, mert szem-és fültanuk beszélték el a botrányos esetet nekünk; ugye ez az eljárás, ez a viselkedés határozottan megrovást érdemel. Hogy gyarlátos német szellem uralkodik ezen a magyar-fűrődhelyen, az tény, erről személyes megfigyelésem szerzettünk: de hogy a harkányi fűrőd-intézetének nem királyi, hanem császári van, ezt nem tudtuk s nem is tudjuk. Magyarországon csak királyt ismerünk s ha elfogadott király-hymnusunk nincs is, van „Isten áldd meg a magyart” és „Rákóczy-nk. Ausztriába fujjatják a megszokással a „Gottferhalte”-t, de nálunk a magyar ember eddig se túrte, ezután se túrta meg a „Császár-hymnus”-t. Ha a fűrőd-orvos ur annyira szerelmes a „fekete-sárga” színe s a „Gottferhalte”-ba, szedje föl a sátorfáját és utazzék Ausztriába, ott aztán, ha bombárdonnal futítja a füldébe, azzal sem törődünk; de itt Magyarországon, magyar fűrődhelyen elvárjuk, megköveteljük, hogy a „Császár-hymnus” ne sértsé a magyar ember fülét, job érését. Így bizony kedves orvos ur.

— Vadász. Ottoscska Géza gyula-pusztai bérlői vadász-területén vasárnap jó sikerrel vadásztak: Cseh Bertalan püspöki erdőmester, a „Károly-bácsi” és Ottoscska Géza. Esetét 52 fűr, 12 fogoly és 4 súldót. A pécsi polgári vadász-társaság vasárnap Magyar Sörösön vadászott, kedden pedig Kis-Kozáriban. A vadállomány rendkívül gazdag; most azonban még csak igen kiméletesen lóvik a vadakat, hogy jusson is meg maradjon is. Vasárnap 5-en vadásztak; lőttek 8 fűrjet, 2 fogolyt, 6 súldót. Kedden 3-an vadásztak; lőttek 3 fűrjet és 8 súldót. A vadász-kör szintén vadászott mind a két ünnepen. A pécsi polgári vadász-társaságban még négy tagsági hely üresedésben van, jelentkezhetni Kenédi Imre törvényszéki bírónál, mint a társaság elnökénél, vagy lapunk szerkesztőjénél, mint a társaság jegyzőjénél. A vadász-terület kepezi: Kis-Kozár, Mislény, Magyar-Sörös, Egeregh, Lóthárd és Szemely. Beiratási díj 3 frt. Tagsági díj egy évre 25 frt.

6 helybéli k. ált. elemi iskolában az 1889—90-iki tanévre a beiratások augusztus hó 29., 30. és 31-ik napján, mindenkor délelőtt 8—12-ig az igazgató-ság irodájában és az illető osztályfőnök-nél eszközöltenek. Az első osztályba csak oly tanulók vétettek fel, kik a népiskola IV. osztályát legalább kielégítő sikerrel elvégezték és 9. életévüket be múltották. Azon tanúk, kik előző évben le kellett volna zárulniuk, kiegészítő tanfolyamot, iskolai és himnuszai bizonyítványukat, vagy ha 12-ik életévüket már betöltötték, újra tanukat igazoló bizonyítványukat az osztályfőnöknek bemutatni. Mútan pedig a választás és közzététel, miniszterium rendelkezései szerinti egy-egy osztályba 60 tanulónál több fel nem vehető, a ket első osztálynál pedig előre látatolag túlműveltség lesz, tisztelettel figyelmeztetnek a helybeli szülők, hogy a beirattalossá nem késsémdelenek, nehogy a törvényes szám eléreése után gyermekeik felvétele megtardassék. A javító vizsgálatok napján szept. 2-ika, a pótló- és maganzvizsgálatok napján pedig szept. 3-ika tűzettek ki.

— A siklósi ellenzéki kör hazánk legnagyobb fia Kossuth Lajos névnapja alkalmaiból augusztus hó 25-én este a siklósi „Pelikán” nagyvendéglő helyiségében ünnepélyt rendeztünk zartközti tanzvagalommal egybekötve. Beléptül szemelnyeként 30 kr. Kezdete 7 órakor este.

— Az I. pécsi cipész ifjúság beteg-ségélyző és tenetközeli tarsulata saját segélyző alapa javára szeptember hó 8-án a Scholze-féle sörémsárnok helyiségeiben ez évi rendes nyári tanzvagnépepélyt rendezti. A zenét Jónas János kintünzenekara fogja teljesíteni. Beléptül szemelnyeként 40 kr. Kezdete esti 7 órakor.

— Az állami közép ipariskolában (Budapest, VIII. kerület, Népszínház-utca 8. szám) a beiratások szeptember hó 2-án kezdődnek s kizárólag szeptember hó 10-ik napjáig tartanak.

— Somogyi Károly szintársulata szent István napján jászott utóllára Balatonfűredén. A „Titkos csok” került szerez, elég nagy számmal közönség előtt, mely buzgógn tapsolta az előadókat s Lolo személyesítőtöknek Szilasi Irénnek szép bokrával is kedveskedett. Általában nehéz szival váltak meg Somogyitól, a ki már harmadik évben nyaralt tül a közmegelégedést viotta ki, úgy mint tili állomáshelyeiben is. Érdekes, hogy főleg az ő kedvéért a főispátság jóvőre a szinkörre is radvezé a kezét s a meglehető kopott épületet teljesen újjá, és díszessé alakította. A szintársulat púnteken már Kaposvárott kezdti meg előadásait az „Utolsó szerelmem”-le.

— A községi jegyzőkről. A közigazgatás államosításának kérdésével, előterbe nyomult a községi és körjegyzők kvalifikációjának kérdése is. Nemcsak a közigazgatási szaklapok, hanem a napi sajtó is, foglalkozik a kérdéssel, Somogy vármegye törvényhatósága még külön feliratot is terjesztett fel a kormányhoz a községi és körjegyzők képzésének magasabb nivaúra emelése tárgyában. Tagadhatatlan tény az, hogy közigazgatásunk alaposlópia a községi jegyzők képezi, s elvitatáhatatlan, hogy az összes közigazgatási munkakör, mely a jegyzői hivatalban mint gőzpontban egyestlvén van, kizárólag mint

végrehajto közegekre a községi jegyzők vállalnia nehezked, Az adó-ügyek kezelése, a közadók behajtása, nem is szólna azoknak kivételéről a jegyzői idejének óriási részét igénybe veszi s főleg oly főzésekben, hol évenként csak egyeztet fizet adót a nép — a takarodás elmuta után, s a hol a jegyző nem tehet egyebet, mint a guszustól egész karácsonyig adót szed. Hogy a jegyzőnek ily óriási munkakör jutott osztályrésztül, mindenesetre kívánatos, hogy a kellő alapképzettséggel rendelkezzenek s elérhessek azon általános műveltséget, melyet a középtanodák nyolcez osztályának elvégzése s az értségi vizsga letétele nyújt. A „gyakorlat az élet mestere”, ezen axiómat érvényesítik némelyek a jegyzői pályán s miutlhog bebizonyított tény, hogy sokszor a minden alapképzettség nélkül a jegyzői pályára lépett egyének közül kitünnőbb jegyzők lettek, mint a magasabb műveltséggel bíró egyénekből — ez ököbl tehát szükségesnek találjuk a községi jegyzőknek magasabb fokú képzettségét. De nem oda Buda! A törvény s a tarsalalm ma már oly állást biztosít tanak a jegyzőknek, melynél fogva megkiváhatjuk, sőt megkövetelhetjük, hogy az ezen pályára lépők a középiskolákban elérhető általános műveltség nivaúján álljanak. Mielőtt azonban megkiváhatnók azt, hogy a községi jegyző több iskolát végezen s nagyobb képzettségre tegyen szert — megkövetelhetjük azt is, hogy a jegyzői fizetések rendezésének s a kellő munkaerő, oly közegekben, hol ez okvetlenül szükséges, megadásak.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

— A közös hadseregből a honvédségre. A legközelebbi napokban egész esomo tiszet fogak atheadezni s még ezután is — mint értesültünk, — a honvédsztrikar béke állományában még mintegy 300 főnyi fedezendő hiány marad. Ily körülmények közt mindenesetre elég különös, hogy — mint a hivatalos lap közlései tanúsítják, — a király születésnapja alkalmából való rendkívüli előléptésnap mindössze 3 szabad-ságot állományú tiszt vétetett át a tényleges állományba. Nyitlan megváhatjuk, hogy lehetetlen ebben egyebet látunk, mint készakaratos megteremtést annak a szükségnek, hogy minél több tiszet keljen a közös hadseregből a honvédséghez átvenni. Mert föntlen akar azt, hogy a tényleges szolgálata háromnal több sz. a tiszet nem jelentkezett, akár azt, hogy a sz. állományú tisztek képzettségi oly csekély, hogy még ily rendkívüli szükség esetén sem lehet reflektálni rájuk: mar csak a honvédség reputációjá érdekében sem szabad.

— A siklósi négy osztályú polgári fu iskolában a jövő tanévre a beiratások szeptember 1., 2. és 3. napján törtéennek. Az I-ó osztályba oly tanulók vétettek fel, akik az elemi iskola négy első osztályát sikerrel végezték és magyarul tudnak. Ezen iskolában a latin és francia nyelvvel mint rendkívüli tantárgyakat tanítják, úgy, hogy a tanúkól innen a gimnázium vagy real iskola következő felsőbb osztályába átlépethetnek.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

— Deák Ferencz és az osztrák tábornok. Az öreg ur, t. i. Deák Ferencz, nagy dohanyos léven, midőn a vasuton akart utazni, elutasztas előtt mindig behatólag megvizsgáta, hogy a coupe, melybe szaladóvölt: „Dohanyzó”, nek volt-e fontartiva, s csakis azon esetben lépett be abba, ha a „Dohanyzóknak” jelző tablascaikat annak beisejében fűgni látta. Midőn 1869-ik év május havában a déli budai indóházól Zalába volt indulandó, szokasához képest, mielőtt az első osztályú kupéba beszállt volna, ösmérvelm győződött meg az illető tablasca kiolletéről, s midőn azt ott találta, kényelemmel elhelyezkedett benne s szivarra gyujtott. Székeltelvarított több polgári és katonai utas szállt a coupe-ba, az előbbieik, kik Deakot ismerték, tisztelettel üdvözölték. A katonák közül Schuitz tábornok, (kit a dunántuli bakák többszörös büntetés dacára is „Subix gyeynerális”-nak neveztek) nevezetesen látszott a miatt, hogy míg a többi nem dohanyozik, a szeszes vállu ut ugyanecek látja magából a füstöt, sőt egyszer azután uvariatlan kemény hangon oda is szól nem-tuvenyen a szivarához s kértezte töl: mely előjog alapján füstöl az orra alá? mire Deák szókott higgadtasságalval válaszola: a törvény alapján. — „S hol van az a törvény megírva?” kérde gyútosan a tábornok. Deák nyugalmalul felelekedett helyéről, s míg vastag mutató újat „Dohanyzóknak — Fúr Raucher” felíratos tablasckára bökte, azt mondta: „Ime tábornok ur, itt! — a magyar felirat nekem, a német önének szől.” Midőn később egy polgar megsegta a tábornoknak, hogy az, kire ő oly udvariatlanul ráförtmedt az osztrak magyar morarhia legbefolyosabb embere, a tábornok elhalva-ványodott, s talán fél-galgerlát féltve, egész aiazatosággal kért bocsánatot Deaktól. Az „öreg ur” jószágos mosolyával ezelt tejtezte betarsalogsár: „Mielőtt valakinek jogat kétsége vonjuk, tábornok ur, kötelességünk alapos meggyőződést szerezni arról, vajjon feltepsünk nek szeri-e mások jogat.” — Ki tudná megmondani: Schuitz tábornok megjegyze-e s követi-e a „Haza bölésnek” leekzését.

találjuk az álmoképekkel, hogy ezek, mint legtöbb képzetk megakokosában és fejlesztésében, mint főszközökök tünnek fel.

(A legtöbb nép az álmotást a lelek tetszőleges bolgonyásának tartja.) De viszont az is igaz, hogy valamint az alvásnak, így az álmodásnak tulajdonképeni okát ma sem sikerült teljesen feltérteni, annyi azonban bizonyos, hogy álmodás csak az esetben jöhet létre, ha az agyidegrendszer őrés teljesen kimerülve, ha a külső behatások irant fegyelemszűküléssel bír, vagy ha az idegek annyira izgatottak, hogy központi végeig folytonos működésben vannak, daczára, hogy külső behatás nincsen. Ilyenkor mindenesetre kell valami megfelelő lelkiállásnak, s ez a lelek működés nevezetlik álmodásnak s a keletkezett álomképnek.

Már azon körülmény, hogy álmodás csak az elmített két esetben jöhet létre, világosan bizonyítja, hogy alvas alkalmánál nem mindig álmodunk, tehát az úgy nevezett mély alásban, midőn ezen esetek egyike sem fordul elő, álomképek nem szarmazhatnak. Legjobbhan bizonyítja ezt az alvas ezéja. Az alvasnak ezéja az, hogy testünk a napközben szerzett fardalmakat kipihenhesse, már pedig az álmodás epen nem nyugszás, mert tapasztalható tény az, hogy élénk álomk után sokszor fardatrabbanak érezzük magunkat, mint midőn letekküdtünk; ha tehát mindig álmodnánk, tesztünk nyugalma megszerzhető sokasam lenne, ezt pedig elgondolni is képtelenség. De hisz az alva előtöltöt idő is sokszor mily rövidnek, csak néhány pillanatil tartónak látszik, a mi arra mutat, hogy lelkünk ez idő alatt semmivel sem foglalkozott, tehát álmodás sem volt. Végre azon tény is bizonyítja, hogy nem emlékezünk mindig arra, hogy álmodtunk.

Azon okok között, melyek kisebb-nagyobb mérvben az álomképek letesítésében előmozdítólag szerepelnek, első sorban saját egyensúlyunk szerepel, mert álmaink rendszeren nem egyebek, mint egyensúlyunk visszhangja, s ezek módosítására legnagyobb befolyással az egyén természeti bir. Mert mily mások a gyermek az ifjú, a férfi és org almai? vagy a művelt és a műveletlen nemzettek? mely különböz az álomk a test állapotá, az életmód szerinti?

Legtöbbször arról szoktunk álmodni, a mi kedélyünk befolyással van, a mivel legzsevebben foglalkozunk gondolatainkban, a mi lelkünkét, szívünkét leginkább lekötö, vagy a mi után leginkább vágyódunk. De befolyással bír álmainkra mindaz, a mivel közvetetlen alvas előtt foglalkoztunk, kivéve, ha valamine nem azért foglalkoztunk, hogy az előmozdítólag hason az alvas-és álmodásra s úgy mesterségesen uton ideztük elő az unalmat és így köztvetve az álomképeket, mert unalom és aion nem férnek össze. Álmainban az ember nem szokott, de nem is tud unatkozni! De ha alvas előtt olyanról gondoltunk, vagy olyannal foglalkozunk, mely lelki életünk befolyással van, nyugodtan alhatunk el azon tudatlan, hogy majd folytatasa következék; csakhogv a folytatlatog alom rendszeren nem olyan kifejlődésű bir, mint mi szeretünk, sőt sokszor azt is összekuszavva vagy érvontva látjuk, a mi ében-letkor kibonyolitott vagy felepitettünk.

De habar egyensúlyunk, az alvas előtt való gondolatlanul előmozdítólag is hatatnak az álmodásra, nem kell gondolnunk, hogy kizárólag uralkodhatunk álmainkban, mert hányszor történik meg, hogy alvas előtt feltesztük ugyan magunkban: most erről fogunk álmodni, s az alom még sem fog bekövetkezni; azért szemrehányást sem tehet senki magunkra, ha epen nem arról álmodik, a kirl talán az udvarias-ság is parancsolna, hogy álmodjék, mint az egyszerű szolgabíró, ki bocsánatot kért az alspannetől, hogy nem vele, hanem az eskültnével álmodott.

Elmozdítólag vagy módosítólag hatatnak álmainkra mindazon benyomások is, melyek az alvas alatt hatást gyakorolnak érteinkre. E benyomások nagyon különbözök, de hatalyosságuk függ attól, hogy mennyire képesek az idegek külső benyomás nélkül is működni s mennyire értekekenyek. E benyomások különösen reggeli álmaink alakítására bírnak befolyással.

Értekeink közül a látó-érteket illeti az előség, habar ez meglehetősen el van zárva a külsőhatásoktól, minthogy nyitott szemmel nem szokunk aludni; de ha az agyvelő, vagy valamely erősebb tény, pl. a hold sugara, a szemidegre izgatólag hatnak, zart szemmel is különféle tárgyakat vagy álomokat látunk, a szerint, a mint ébreu vagy alva álmodunk, de az ilyen esetek nálunk ritkák, s ha elő is fordulnak, betegező idegrendszer tetelezznek fel. Mindazonáltal a látó ideg bír legnagyobb befolyással az álomra, mert leginkább látás által szerzettek meg azon képeket, melyekből álomképeinket öszezszöjítjük.

A látás után a hallás és tapintás értekei szolgáltának legtöbb anyát álmainkhoz, minthogy ezek alvas alatt sincsenek elzárva a külső behatásoktól. Ha egy kis zaj támad, mely nem bír oly erővel, hogy a felébresztés idezébe elő, de nem is oly gyenge, hogy hatás nélkül maradjon, álmainkra beszűródik.

Maury említi önmagáról, hogy gyermekkorában egy meleg nyári napon elaludt s azt álmodta, hogy tejt valaki egy üllőre helyezte s kegyetlenül elkezdte kalapácsolni. Egészen világosan hallotta a nehez kalapácsoltséket, de a helyett, hogy feje egészen darabokra zúzott volna, így

érezte, mintha szétolvadna és vízzé válna. A mikor felebr dt tapasztalta, hogy a hő-ségtől csaknem uszott az izzadságban

Nyilt-tér.)
Nyilvános
kereskedelmi középiskola
(akadémia) **Pécsen.**

Ezen intézetben a beiratások az 1889/90-iki tanévre f. é. augusztus hó 30-án kezdődnek és naponta délelőtt 9—12, délután 2—4 óráig tartanak meg. Azon növendékek, kik az intézetbe lépésük előtt a gymnasium, reál- vagy polgári iskola 4 osztályát sikerrel végezték, az érettségi vizsga letétele után **az egy évi önkéntesi jog** kedvezményében is részesülnek.

A törvényesen előírt 3 osztályon kívül **előkészítő osztály** is létezik olyanok számára, kik hiányos előismereteik miatt az I. osztályba még fel nem vehetők.

A téli hónapokban oly ifjak részére, kik az egy évi önkéntesi jogot egy vizsgálat által öhajják elnyerni,

külön esti tanfolyam nyitattik.

Bővebb felvilágosítást az intézet helyiségében (Mária-utca 8. sz. a.) nyújt.

Az igazgatóság.

Tanulók
volt uradalmi tisztartó családjánál gondos **ellátást** nyerhetnek.

Czím: a kiadóhivatalban.

Első figyelmeztetés!
Adatik tudtára valamennyi lap-kiadóhivatalnak, hogy **Csepán József** nagy-váti molnár és **Scheibner Konrád** hidasdi lakós megrendeli a lapot s 1/2-re, vagy 1/3-ig előre elő is fizet, a lejárát után azonban le nem mond, vissza nem utasítja a lapot s ha a bevett régi rossz szokás szerint, jöhiszemléleg tovább is küldik neki:

elfogadja — de nem fizet

A két jeles hazafi így pártolja a magyar sajtót, a hazai irodalmat.

(Folytatása következik.)

Több lap kiadóhivatala.

Fischer Győző
városligeti testgyenesítő és hidvizgyógyintézet Budapest, Hermina-ut 1525.

(ezelőtt dr. Fischhof-féle vizgyógyintézet.)

Az intézet gyönyörű parkban, emelkedett helyen fekszik. Berendezése első rangú, a lakásokról, kényelméről, szökőkútjáról mindenképen gondoskodva van. Levegője, víze kitűnő. A gyógyintézetben gyógyították mindenféle izületi és csontbaj, gyuladások, ficamodások, törések, izület merevülés, zsugorodás, csontgörbülések, a térd és láb sokféle elferdülése, **hátgerinc görbülések**, tyukmell, ferdenyak, veleszületett ficamodás. A végtagok visztérágulása, vastagodása. — A **hátgerincsorvadás** (tabes dorsalis) Charkotnak, a hírneves párisi tanárnak legújabb elvei szerint és fűző által is sikerrel gyógykezeltek.

A hidvizgyógyászati osztályban minden ilyen kezelést igénylő beteg felvétetik. A betegek **hantlakók** vagy **hajárók** — Prospektus ingyen.

Hozzájárul az intézett irásbeli felhívások ajánlva üdendők.

Kereskedelmi középiskola
KERESÜNK!
tisztességes embereket (posta-, biztosító- és takarékpénztári hivatalnokokat, jegyzőket, tanítókat, kereskedőket, ügyvédokat, stb.) kik sorjegyeknek részletfizetésre való aláírásával törvényszerűen kiállított részletfizetési alapján, foglalkozni akarnak. Jelentkezéseiket a legmagasabb provizióban részesítjük, egybekötve egy jutalom-díjjal és esetleges állandó (fix) fizetéssel.

Ajánlatok intézendők: (2-1) **BETÉTI TÁRSASÁG**
DIRNFELD TESTVÉREK
Bankházához
Budapesten, V., fűrdő utca 4.

Hirdetések.

!! Kis diákok !!
gondos fölügyelet mellett **teljes és jó ellátásra**
havi 18—20 frtért fölvetetnek a belvárosban, közel valamennyi iskolához

Ferencziak-utca 28. sz. a.
(Udvari lakás balról.)

Szolid kereset!!!
Állandó tartózkodásu egyéneket keresünk, kik hajlandók képviselő-ségünket elvállalni és a törvény által engedélyezett sorsjegyeket részletfizetés mellett elárúsítani. Magas jutalék mellett.

Ajánlatok intézendők:
May, Elfer és Adler
bank- és váltó-üzlete Budapest.

NYIRBALZSAM-ZAPPAN
Bergmann és társától, Drezdából. Sajátságos összetétele által, az egyetlen szappan, mely a bőrfoltokat, a „mitesser“-t, seplőt, az arcz és kéz vörösséget eltávolítja és szép tiszta bőrszint ad.

Darabja 30—45 kr.

Kapható: **Zách Károly és Raab Gábor** nál.

Kerestetik
egy gyakorlott **molnár**
aki egy két pár kövel, koptató és szita-szerkezettel ellátott gőzmalom kezelését elvállalja. Személyes bemutatás Pellérdén, számtartói hivatalban.

Egy jó könyv.
... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidék és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek: így és hasonlóképpen hangoznak a „Köszönőiratok”, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegábrák” című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponta kap. Mint az ahhoz nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követeése által még oly beteg is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak leteve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevétel minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni öhajja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegábrát” és pontos címet s címmezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe. Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

Apáczka-utca 3-ik és 5-ik szám alatti volt törvényszéki épületben **több kisebb nagyobb kényelmes lakás** minden órában kiadandó.

Tudakozódhatni ugyanott a házme-ternél.

NYIRBALZSAM-ZAPPAN
Bergmann és társától, Drezdából. Sajátságos összetétele által, az egyetlen szappan, mely a bőrfoltokat, a „mitesser“-t, seplőt, az arcz és kéz vörösséget eltávolítja és szép tiszta bőrszint ad.

Darabja 30—45 kr.

Kapható: **Zách Károly és Raab Gábor** nál.

A MAGYAR ASPHALT-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
Pécs szab. kir. város tekintetes tanácsával kötött szerződése alapján még a f. évben fogja az elvállalt aszfaltburkolási munkákat végrehajtani, mely alkalmából magánosok számára is hajlandó járda, kapubejárát, udvar, folyosó, raktár, műhely, magtár, istálló stb. **burkolatokat** a városnak tett ajánlatban foglalt olesó árak mellett készíteni; nemkülönben **nedves lakásokat gyökeresen szárazzá tenni.**

A munkálatok jótállás mellett, a járdák 5 évi részletfizetés mellett is vállaltatnak.

Felkérletnek ennél fogva a t. cz. háztulajdonosok, mikép járda-fektetés végett alulírott társasághoz fordulnának.

Az ajánlati árak és feltételek tek. **Jilly Alajos** vár. gazd. tanácsos urnál betekintheők. Felvilágosítással készséggel szolgál a

Magyar aszfalt-részvénytársaság
Budapest, VI. Andrassy-út 30.

Első Pécsi Temetkezési Intézet „Kegyelet”
Ó-pósta utca 22-ik szám
elváallja a

temetkezések rendezését
a tulajdonát képező francia minta szerinti díszes légmentes üveg- és nyitott halottas kocsijaiban, itt helyben és vidékre, olcsón és legszebb kivitelben.

Diszes ravatalozások felállítását minden osztályhoz.

A halottak szállítását minden irányban.

Raktár érc- és fakoporsókból, szemcsékből, sírkoszorúk, férfi- és női halottas ruhák. A pontos kivitelért az intézet alulírott tulajdonosai készekednek:

Hoffman Károly Edhoffer Ferenc
Harti Ferenc Szigriszt János
Kindl Ferencz Lauber Rezső

Gindl Alajos rendező.

BORSAJTÓK
növénynedv- és gyümölcsborsajtók

a legújabb s legkiválóbb szerkezettel, folytonosan működő kettősnyomású gépek erőszabályozóval.

A legelőnyösebb használatosság biztosítatik!
20% al nagyobb a munkaképessége bármely más sajtónál.

A bécsi orsz. gyümölcskészítéson 1888. okt. havában a legelőbbkelő szaktekintélyek által megvizsgált és az első jutalommal kitüntetett gyümölcs- és szőlőmalmokat gyártja és szállítja Bécstől

PH. MAYFARTH & Co.
mezőgazd. és szőlőművelési gép-gyára, vasöntője és vasbámora **BÉCS, II. Frankfúrt a/M. BERLIN.**
Képes katalógusok árjegyzékkel s dícsérő oklevelekkel kívánatra ingyen küldetnek.

Közvetítők megfelelő jutalék mellett kerestetnek.

T. cz. Szülőkhöz!
Van szerencsém szíves tudomására hozni, miszerint nyilvánossági joggal felruházott **leánynevelő- és tanintézetemben** (Hunyady-utca 6. sz.) a beiratások az 1889/90. tanévre — szeptember hó három első napjain tartatnak.

Intézetemben lakó növendékek felvételére nézve részletesebb tudósítással készséggel szolgálók.

Pécsen, 1889. augusztus hó 24-én.

Tisztelettel
Werner Madolna,
intézet-tulajdonos.

Haszonbéri hirdetmény!
Gróf Draskovich Iván baranya-selyei uradalmában az italméresi jognak törvényes megváltása folytán a következő koresma helyiségek, u. m.

Baranya megyében fekvő

1. Sellyei nagyvendéglő, mészárszék és vágóhid helyiség, ehhez egy házi kert és 3 db. tehénre legelő,
2. Oszrói koresma épületek házi kerttel,
3. Nagy-Csány községhez tartozó esőkei koresma helyiségei házi kerttel, 6^{7/10} hold rét és 14^{2/10} hold szántófölddel,
4. Iványi koresma helyiség kis házi kerttel,
5. Zalátai koresma helyiség.

Somogy megyében fekvő

6. Sztárai koresma épület belső, házi kerttel
7. Révltalú koresma épület házi kerttel

f. évi szeptember hó 16-án d. e. 10. órakor

a b.-sellyei tiszti irodában nyilvános árverés útján jövő évi január 1-től kezdve 3 egymást követő évre — haszonbérbe adatnak, azon megjegyzéssel, hogy a selyei nagyvendéglőre zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

Az uradalmi tisztség.

Legjobb asztali-és üdítőital
Hazánk legkedveltebb **savanyuvize**
A MOHAI **ÁGNES FORRÁS**

in mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legelőbb körökben is.

Ö fonsége József főleg, és ő fonsége Mikán szerb király

— asztalán rendez italtul szolgál. —
Konstantinápolyban, Alexandriában, legelőbb Finnországban is ép ugy mint hazánkban általában a kolera megelöztetésénél **prae-erceptív** gyógyászati eszközöknek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztóknak, kik ezen savanyuvizet akar haza, külföldre, vagy tisztán mint asztalvizet, előszeretettel használni, kérjük azt rövidtáve forrás séven kizsuglaltatni. — A nagytrésmű közönségnek átványvázat szives jóindulattal ajánljuk, maradjunk veljez társalattal **az A. G. N. E. S.-FORRÁS KUTATÁSOLGOSÉGO MOHÁN.**

Friss töltésben az ország minden gyógyszerárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár
ÉDESKUTYI L.
m. kir. és szerb kir. udvari élványviz.-szállítóal BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Pécsen kapható: Dobozay Ár, Eizer János, Eizert József, Herdelein Lajos, ifj. Hezbányai János, Sinon János, Scheibner János és Spitzer, Sándor fia uraknál.

Az évi elszállítás 2000,000 palaezok.

Legjobb asztali-és üdítőital
Hazánk legkedveltebb **savanyuvize**
A MOHAI **ÁGNES FORRÁS**

in mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legelőbb körökben is.

Ö fonsége József főleg, és ő fonsége Mikán szerb király

— asztalán rendez italtul szolgál. —
Konstantinápolyban, Alexandriában, legelőbb Finnországban is ép ugy mint hazánkban általában a kolera megelöztetésénél **prae-erceptív** gyógyászati eszközöknek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztóknak, kik ezen savanyuvizet akar haza, külföldre, vagy tisztán mint asztalvizet, előszeretettel használni, kérjük azt rövidtáve forrás séven kizsuglaltatni. — A nagytrésmű közönségnek átványvázat szives jóindulattal ajánljuk, maradjunk veljez társalattal **az A. G. N. E. S.-FORRÁS KUTATÁSOLGOSÉGO MOHÁN.**

Friss töltésben az ország minden gyógyszerárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár
ÉDESKUTYI L.
m. kir. és szerb kir. udvari élványviz.-szállítóal BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Pécsen kapható: Dobozay Ár, Eizer János, Eizert József, Herdelein Lajos, ifj. Hezbányai János, Sinon János, Scheibner János és Spitzer, Sándor fia uraknál.

Kiindó szolgálatot tesz az emészési zavaroknál

Nyomatott Taisz József könyvnyomdájában.